

Pobřežím bloudím - Vosmanská, Karla

1. C Am G C G
Pobřežím bloudím, chodím až k lodím, chtěla bych na jedné neznámé plout.
C Am G C
Když v modré dálky, odplouvaj bárky, musím si jen povzdechnout.
F C Adim C F C G
Na bílé peřeji nechat se nést, uvidět země, třept v zdálených měst.
C Am G C
Na lodi bílé, žít blahé chvíle, necítit bolest a stesk.
2. Čas rychle maří, než přišlo stáří, šla jsem se k přístavu poohlédnout.
Tam přišla láska, s ní velká sázka, plavčík však odplouvá tmou.
Do písku v pobřeží psávám svůj žal, koukám se na ptáky, jak letí v dál.
Ráno, když svítá, smutek mě vítá, není kdo by mě na bárku vzal.